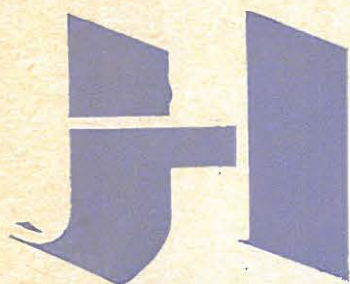

ZPRÁVODAJ

53. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ POŘÁDANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1983
NA POČEST 35. VÝROČÍ VÍTĚZNÉHO ÚNORA A LIDOVÝCH MILICÍ.

Hosté na závěr

Dnes večer se ozve v Jiráskově divadle poslední bouřlivý potlesk, který bude patřit oceněným divadelním souborům a jednotlivcům za předvedené výkony na 53. Jiráskově Hronově. Slavnostního závěru letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů se samozřejmě zúčastní celá plejáda čestných hostů v čele s náměstkem ministra kultury ČR dr. Josefem Švagerou. V delegaci KV KSČ a VěKNV jsou ohlášeni tajemník KV KSČ Aleš Novotný a místopředseda VěKNV dr. Jan Pravda, v delegaci okresních stranických a státních orgánů tajemník OV KSČ v Náchodě Břetislav Novotný a místopředseda ONV v Náchodě RSDr. Zdeněk Košťanec. Kromě nich bude přítomna řada dalších hostů, zastupujících společenské organizace Národní fronty a kulturní instituce všech stupňů.

Zasedli v hledišti

I v předposlední den 53. Jiráskova Hronova se hlediště Jiráskova divadla zaplnilo diváky, mezi kterými nechyběli ani čestní hosté: Jiřina Gabrielová, pracovníce MK ČR; dr. Vladimír Blaho, pracovník MK SSR; doc. dr. Marián Mikola, prorektor Vysoké školy múzických umění v Bratislavě; Olga Lichardová, pracovníce Osvetového ústavu Bratislava; Josef Vlček, pracovník KV KSČ v Hradci Králové; RSDr. Zdeněk Košťanec, místopředseda ONV v Náchodě a další.

NAŠE RECENZE

Krásná Františka

Malá scéna LŠU a OKS Gottwaldov se nám letos představila s inscenací hry Milana Calábka Krásná Františka, napsanou na motivy lidové hry. Calábkův text ovšem ani zdaleka není lidovou hrou - naopak, lidové hře se v leccems vzdaluje: proti jednoduchosti, přehlednosti děje, málomluvnosti textu vytvářejícím prostor pro jevištní dění, proti naivitě lidových her nastupuje artistnost, složitost děje, mnohomluvnost a řešení situací v rovině slovní, jazykové. Prostor pro jeho divadelní ztvárnění je tak minimální.

Gottwaldovské ztvárnění Calábkovy textu osciluje mezi lidovým divadlem a divadlem typu parodické komedie a grotesky - osciluje patrně nikoliv proto, že by se inscenátoři nedokázali rozhodnout, ale proto, že ona artistnost, parodičnost, ony znaky grotesky v inscenaci ne-

jsou všude důsledné a odpovídajícím způsobem razantní. Navíc mnohomluvnost a slovní řešení situací, už v textu nedokonalě rozváděné, vede v řadě míst k pouhé ilustraci pohybovou kreací: honičky a rvačky jakoby někde byly navěšeny na text, místo, aby se staly nutným řešením situací. Patrně měl být Calábkův text méně ctěn ve slově, aby se prostor pro divadelní řešení situací více otevřel. Tato ilustrativnost byla patrně příčinou jisté monotónnosti, již

Dokončení na str. 2

Jedním z milých hostů letošního 53. JH byla i zasloužilá umělkyně Jiřina Švorcová, předsedkyně Svazu českých dramatických umělců, která v průběhu své dvoudenní návštěvy v Hronově zavítala kromě Jiráskova divadla také mezi ochotníky na jeden z diskusních klubů.

NOVÁ TŘÍDA SE OSVĚDČILA

Již tradičně jsme se vypravili do Klubu mladých divadelníků, který se koná letos již po dvanácté ve Velkém Dřevíči u Hronova, kde si v průběhu Jiráskova Hronova prohlubovali své znalosti, teoretické i praktické ochotníci ve věku od 18 do 30 let z celé naší republiky. Zastihli jsme je v plné práci. Dopoledne měli totiž každý den vyhrazeno pro výuku. Ve třídě vyspělého herectví, kterou vedou Soňa Pavelková, profesorka LŠU v Praze a Antonín Bašta, režisér Malého divadla v Českých Budějovicích se právě procvičovaly herecké etudy. Teprve za chvíli měla začít výuka režie, pro druhou třídu - režijně-dramaturgickou, kterou má na starosti Richard Mihula, režisér Městských divadel pražských.

Dokončení na str. 3

DNEŠNÍ PROGRAM 53. JH

9.00 Pohovor odborné komise s DS Gottwaldov
9.00 Diskusní kluby
10.30 Společný diskusní klub
13.30 Schůze OŠ
16.30 DS Lipt. Hrádek — Plné vrecká peňazí
16.30 Koncert: Ježci SZK ROH MAJ Hronov
19.30 DS Gottwaldov — Krásná Františka
20.00 Taneční zábava
21.00 Taneční zábava
21.15 Film: Rusalka
21.30 Slavnostní zakončení 53. JH
22.00 Beseda s DS Liptovský Hrádek

Klub JD
ZŠ
Slávie
Klub JD
JD
park AJ
JD
V. Dřevíč
Slávie
park AJ
JD
Klub JD

8/83

STŘÍPKY ze zákulisí

PŘIJĚTE POBEJT!

Letos už počtrnácté budou mít vesnické soubory z ČSR svůj „Hronov“, XVI. národní přehlíd-ku vesnických a zemědělských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou.

Zahájena bude v sobotu 1. října 1983 souborem Moravských sklářů, který sehraje G. Preissově její pastorkyňa. V neděli 2. 10. bude na pořadu hra J. Zeyera Radúz a Mahulena v podání DS SZK Bystrice u Benešova. Dalším představením 3. 10. je hra Jiřího Šotoly Možná je na střeše kůň, hraná DS Jaroslav KSS Luže. 4. 10. bude hostem divadelní soubor J. Honsy Karolinka, který sehraje hru J. Haška Josef Švejk. Dalším představením je hra R. Lošťáka Dům, kde nesněží v podání DS MěKS Radnice. 6. 10. je tu znovu hra Šotolova Možná je na střeše kůň v podání jihočeského souboru OB Strážkovice. 7. 10. přijede do Vysokého Divadelní studio při OB Mštev se hrou Kazys Saja — Býk Klemens. V závěru potom 8. 10. bude představení pro děti DS Vojan SZK Libice n. C., který uvede hru M. Plešáka Jak rozesmát princeznu. Večer bude přehlídka ukončena populárním „Sejkorákem“.

PATRONI A PATRONÁTY

Patronem nad letošními patrony deseti divadelních souborů byl po „veteránech“ Janu Vítkovi z Okresní odborové rady v Náchodě, jeho nástupce Jan Linhart, pro něhož to byla vlastně premiéra. Třeba že to zejména v úvodu trochu zaskřípalo ve vztahu patron - patronáty - soubory, nakonec se vše k všeobecné spokojenosti tohoto „trojúhelníku“ v dobré obrátilo, jak je ostatně na Jiráskových Hronovech tradicí: A jak letos vypadala patronátní sestava? Jednota Hronov, ČKD Hronov, Elton Nové Město nad Metují, Státní statek Teplice nad Metují, Kovopol Police nad Metují, Veba 01 Broumov - Olivětín, ZTS Stavostroj Nové Město nad Metují, Tepna 07 Hronov, Agrostav Hronov a ČSAD Náchod.

CHYBĚLO JEN VIDEO

Stalo se v posledních letech dobrým zvykem, uvádět v parku Aloise Jiráka před zahájením filmového večera obrazové zpravodajství z průběhu předcházejícího dne Jiráskova Hronova a tento „fotožurnál“ si získal oblibu diváků. Nejinak tomu bylo i letos, kdy pět obrazových zpravodajství spatřilo na plátně světlo světa. Protipólem je rovněž tradiční rozhlasové zpravodajství, které třikrát denně (8.15 — 8.30, 14.30 — 15.00 a 19.00 až 19.30) seznamovalo účastníky národní přehlídky i hronovské občany s posledními novinkami 53. JH. A na závěr nezbyvá než si povzdechnout, že tentokrát nenašel cestu do Hronova i videozáznam.

Čtvrteční déšť a nečekaně sychravé počasí po „maxisérii“ slunečných dnů postavily organizátory do poněkud složité situace, neboť podle „plánu“ měl v rámci mimodivadelního programu vystoupit v Jiráskových sadech divadelní soubor z Úpice s reprízou Hry o Dorotě. Navíc „vyhořel“ i městský rozhlas, takže vznikl další problém jak

ANI DĚŠT JE NEODRADIL

hronovskou veřejnost, tedy domácí občany i hosty, upozornit, že představení úpických ochotníků se uskuteční. Nakonec hbitě vypomohl rozhlasový vůz SD Jednota Hronov, který poctivě objel celé město i jeho okrajové části, takže odpolední vystoupení mělo velmi slušnou návštěvu, i když počasí ukazovalo stále svoji nevlídnou tvář. Největší obdiv si však zaslouží DS z Úpice, jehož členové odehráli celé představení naplno.

NAŠE RECENZE

Krásná Františka

Dokončení ze str. 1

Jsou všude důsledné a odpovídajícím způsobem razantní. Navíc mnohomluvnost a slovní řepředstavení v stereotypním použití některých artistických prvků a podobných pohybových kreací, nevstavením novými významy, (pády, kopance, práce s mečem) místy podlehl. Navíc byla gottwaldovská inscenace hrána v tempu tak překotném, že to bylo (zvláště v první půlce představení) na úkor srozumitelnosti v mluveném slově i v nejasnosti situací, které se překrývaly a jejichž začátek i konec tak často unikal. To patrně způsobilo, že ne všechny diváky v hledišti oslovila inscenace se stejně silným emotivním dopadem.

Mimodivadelní program v parku Aloise Jiráka byl žánrově pestrý, což dokumentovala i pohádka „Jak princezna hádala až prohádala“, kterou uvedlo pražské divadlo IRIS.

Z rámce celého představení se poněkud vymykalo přímé oslovení diváků herci a jejich vyzvání ke společnému zpěvu: původ má sice v Calábkově textu, nicméně v gottwaldovské inscenaci nepůsobilo organicky. Řešení scény, v níž se inscenace odehrává, umožňovalo dokonale způsob pohybu, na němž inscenace stavěla - nicméně tato jednoznačnost, byť i dokonale, naváděla k onomu již zmíněnému stereotypu, právě tak jako monotónnost podpořily kostýmy (jejichž ambice byly pouze výtvarné a nikoliv funkční) a líčení (nečitelnost obličejů není v tomto typu divadla na místě).

I přes uvedené připomínky je třeba ocenit odvalu a chuť, s níž se o inscenaci nejednodu-

chého textu pokusili, je třeba ocenit maximum práce, které je patrné na první pohled, je třeba ocenit vysokou pohybovou úroveň herců - i když ona suverénní pohybová stránka, v překotném tempu inscenace dokonale fungující, jakoby potlačila individualitu mladých lidí, která se v předešlých inscenacích uvedených souborem na Hronově dokázala silněji projevit. Gottwaldovský soubor se za léta usilovné práce dostal na takovou úroveň, že se jistě bude zamýšlet nad otázkou, zda dále jít cestou výtvarné stylizace za cenu ztráty osobnosti členů souboru nebo zda se zaměřit více na rozvoj osobnosti a vnitřní he-

Jak jsme letos diskutovali

Vzhledem k tomu, že jsme v průběhu letošního Jiráskova Hronova nevěnovali místo pravidelnému zpravodajství z diskusních klubů, požádali jsme v závěru o souhrnné hodnocení jejich účastníky.

O práci klubu A (Středočeši - Severomoraváci) informoval Milan Strotzer: „V našem středu byla skupina mladých lidí z rakovnického souboru, která tvořila třetinu až polovinu účastníků klubu, takže jsme jej vedli hlavně vůči nim tak, aby jim to něco dalo. Nikdo zde nevyskakoval, aby z pozice síly nucoval svá stanoviska, ale díky pedagogickým schopnostem J. Cerníkové byli všichni vedeni k tomu, aby sami postupně odkrývali problémy. Měl tedy náš klub skutečně seminární charakter.“

Informace o klubu B (Jihomoraváci - Jihočeši) podal Vít Závodský: „U nás se sešla řada zkušených divadelních praktiků i teoreticky poučených, de-

bata se vždy vyjadřovala ke všem základním složkám inscenací. Byla bouřlivá, otevřená, ale zároveň se snahou pochopit odlišná pojetí inscenací a objektivně je rozbrat. Nejrozdílnější názory a tedy nejbouřlivější diskuse byly o Adamu Stvořiteli a o Zvonech. Jinak nevím, jak u Jihočechů, ale u nás v Jihomoravském kraji je velmi rozvinuté divadlo experimentální, autorské, a proto máme pro tento typ divadla pochopení, neodmítáme nové prvky. Takže se u nás nestalo, že by někdo nepochopil třeba Markétu.“

Za klub C (Východočeši - Západočeši) odpovídala Mirka Císařová: „Zdá se mi dobré, že jsou kluby rozdělené podle kra-

jů: lidé se znají, takže se nemusí ztrácet čas překonáváním ostychu. Lidé si zvykli na způsob, že mezi sebou volně diskutují, bez odborné korektury, že se každý snaží podle svých schopností názor formulovat. Po určité diskusi se vždy dochází k bodům, které třeba auditorium není schopno přesně dořešit a formulovat, takže nedočkavě očekává příchod člena odborné komise. Od něj žádá jednak seznámení se stanoviskem poroty a jednak využívá možnosti dotázat se na věci nedořešené či na ty, k nimž v diskusi pléna nedošlo. I když myslím, že pro porotce by bylo zajímavější, kdyby slyšel průběh diskuse: lépe by na řadu věcí mohl reagovat. Práce v této druhé části klubu se také vždy liší nejen podle toho, jaké bylo představení, o němž se hovoří, Dokončení na str. 3

NOVÁ TŘÍDA SE OSVĚDČILA

Dokončení ze str. 1

Využili jsme tedy jeho zbývajících volna a položili mu několik otázek.

● Letos je poprvé do Klubu mladých divadelníků zařazena třída režijně-dramaturgická. Jaká byla její hlavní náplň výuky?

„Posluchači se v hlavním cyklu dozvěděli o postupu práce režiséra od prvního seznámení s hrou až ke konečnému nastudování; to znamená příprava hry, ještě než předstoupí před soubor, práce na rozboru, jak pokračuje po prvním přečtení hry, práce s hercem, aranžování, a zkrátka vše, co je nutné do premiéry. Získali však i znalosti o propojení postupu dramaturgie a režie, dozvěděli se základní principy o výtvarné stránce, choreografii... Kromě toho sevíčili společně s herci krátkou scénku motivovanou přísluvím. Pochopitelně nedílnou součástí byly návštěvy představení a jejich rozbor.“

● Proč se letos přistoupilo ke zřízení této třídy?

„Je všeobecně známé, že soubory mají většinou dost herců, hereček, ale režisérů, kteří by byli alespoň poučení je málo. Zejména v těch mladších věkových skupinách. Herec se do souboru zařadí daleko snadněji, nemusí být tak sečtělý a vzdělaný jako režisér, u něhož je cesta daleko složitější. Ono narežirovat i špatné představení dá velkou práci. A právě v této sféře bychom chtěli amatérskému divadlu pomoci.“

● A jaký má zřízení této třídy dopad?

„Samozřejmě, že se nikdo za týden režírovat nenaučí, ale všichni získají základy pro svou budoucí práci i sebevzdělání.

Po zkušenostech z letošního roku již můžeme říct, že se režijně-dramatická třída plně osvědčila.“

Dva roky po sobě viděli diváci na Jiráskově Hronově Hrabalovy a Nývtovy „Ostře sledované vlaky“, s nimiž po loňském souboru z Karolinky přijeli letos ochotníci z Hrádku nad Nisou.

Jak jsme letos diskutovali

Dokončení ze str. 2

ale také podle osoby porotce, protože každý má svůj vlastní přístup k práci v klubu. To se ukázalo díky tomu, že se členové komise střídali. Snad by bylo ještě dobré, kdyby se po rozhovoru o představení přešlo i k obecnějším otázkám a problémům, které účastníky klubu zajímají. Tohle všechno, co jsem řekla, soudím na základě práce v našem diskusním klubu. Konkrétně bych dodala ještě to, že byl hojně navštěvován a věkové složení účastníků bylo různorodé, což bylo zajímavé. Diskutovalo se hodně, ukázněně a k podstatným problémům, s upřímným úsilím dobrat se k jejich kořenům.“

O práci klubu D (Praha - Severočeský) vypověděla Jana Urbanová: „Náš klub neměl tak vášnivě diskutéry, aby docházelo ke střetům emocí. Většinou šlo o pomalé, poctivé dobírání se podstaty problémů.

Díky tomu, že se lidé v klubu znají, protože se scházejí pravidelně, panovalo přátelské ovzduší. Dobrým elementem byl dr. Kyška, který případné náznaky projevů emocí urovnal. Nejbouřlivější diskuse zatím proběhla o Markétě, kde se názory nejvíce rozcházeły a objevily se ostré protiklady od bezvýhradného přijetí inscenace až po názor, že krása Vančury a jeho jazyka byla smazána a nebyla ničím nahrazena. To byla zatím jediná ostřejší a vzrušenější debata v našem klubu.“ (Pozn. red.: informaci jsme získali před diskusí o představení Adama Stvořitele, o níž tedy nevíme jak proběhla.)

Děkujeme všem informátorům a s potěšením konstatujeme, že vývoj seminárních Jiráskových Hronových dokazuje, že je zde stále větší procento divadelníků poučených a připravovaných vstů skutečně tvůrčí diskuse o představeních i obecnějších otázkách.

co soubor existuje, i sami. A Františka vyhovuje poetice souboru, naplňuje představy moje i herců o smyslu a principu lidového divadla.“

● Jakým způsobem pracujete na inscenaci?

„Všichni členové souboru, a těch je 120, jsou i žáky LŠU, pracují v literárních dramatických odborech, ti starší přecházejí pak do kursu pro pracující. A zde získávají znalosti a zkušenosti nutné pro herectví. Zároveň však s tím je práce zaměřena na jednotlivé etudy motivované připravovanou inscenací. To na jedné straně. A na straně druhé pracujeme souběžně přímo na hře. A tak se začne budoucí

Dokončení na str. 4

HUMOR

před i za oponou

PROFESOR VYKOPAL
PROFESORA

Každý posluchač AMU si může připravit jako úkol také své téma. I stalo se. Jeden z posluchačů, který je už dnes profesorem AMU, měl předvést u jednoho profesora svou vlastní etudu. To bylo ještě v době, kdy Akademie sídlila na rejdišti, kde měli k dispozici jeviště s reflektory. Posluchač byl vyvolán a na dotaz pana profesora, co si připravil, a na výzvu aby to také předvedl, šel k reflektoru, vzal za něj a začal si hrát se světýlkama. Stejným způsobem si pak připravil i druhý reflektor. Potom sáhl na vypínač a v tom okamžiku strašně zařval. Praštil sebou a natáhl se jak široký tak dlouhý. Celá třída vytřeštila oči a byla zděšením bez sebe. Také pan profesor ztratil hlavu a zařval: „Sanitku!“ No a onen posluchač se pak klidně zvedl a povídá: „Pane profesore, já nepotřebuju sanitku, to je, prosím, moje etuda.“ Co následovalo, to už nebyla etuda. Tehdejší pan profesor doslova vykopál dnešního pana profesora ze třídy.

ČEKÁNÍ V PŘEDSTIHU

V zimě, zrovna v době velkých mrazů, se zkoušela etuda na téma: Netrpělivost. „Čekáš na vlak, přijede ti děvče, které jsi neviděl už hodně dlouho, nemůžeš se dočkat... Kdepak. Slabě, slabounké.“ Další hodinu se zkouší táž etuda znovu. „Čekáš, čekáš hrozně dlouho.“ Kdepak! Jde to ještě hůř, a pan profesor se starostlivě táže: „Človče drahá, co je ti?“ A posluchač se smutným úsměvem sípavě odpovídá: „Bdě není dobře. Báb chřipku. Čekal jsem večer na rychlík a seb nastydlel...“

SNAŽIVEC S KUFRY

Při jakési jiné etudě, kdy měl posluchač přiběhnout hrozně udýchaný, mu právě tahle udýchanost pořádně neseděla. Byla strojená, nepřesvědčivá. Jenže zmíněný posluchač byl hoch snaživý. Doma si naplnil dva objemné kufrы a klusal z přezemí do podkrovní a zpátky. A nahoru a dolů. A to všechno pro pocit opravdovosti. Nepočítal ovšem s tím, že správce domu zavolá příslušníka VB a sdělí mu, že tenhle podnájemník je mu hrozně podezřelý. „Představte si, už počtvrté běží ze čtvrtého patra s plnými kufrы. V tom je, pane esenbé, jistě nějaká levota!“

CHTĚJÍ BÝT ČITELNÍ „PŘES SKLO“

Stalo se letos již zavedeným pravidlem, že v den, kdy na prknech, která znamenají svět, vystupuje ten či onen soubor, přináší náš Zpravodaj rozhovor s režisérem či jinými vůdčími osobnostmi, které měly výrazný podíl na přípravě inscenace.

Bohužel, porušili jsme tradici, Antonín Navrátil se stal pro nás nepolapitelným. A tak, aby naši čtenáři nezůstali ochuzeni o rozhovor o gottwaldovském souboru, pospíchali jsme hned po představení do hereckých šaten, kde jsme se zvoláním „konečně“ Antonína Navrátila polapili. A měli jsme štěstí hned dvojnásobně, neboť jsme ho dostihli ve společnosti autora hry Milana Calábka, který byl velice spokojen s provedením inscenace a domlouval se režisérem na ještě užší spolupráci (takže se máme možná na co

těšit), kdy by se podílel přímo i na přípravě budoucí inscenace. A rozloučil se se slovy: „Hrozně rád dělám přímo s režisérem... Moc je pozdravujte a ještě jednou moc děkuji!“ A tak pro nás nastal čas, kdy jsme mohli položit režisérovi první otázku.

● Proč právě Calábekova Krásná Františka?

„My jsme se od začátku zabývali lidovým divadlem, vycházeli ze světové lidové kultury a lidových kořenů. Spoustu her jsme si napsali za čtrnáct let,

CHTĚJÍ BÝT ČITELNÍ „PŘES SKLO“

Dokončení ze str. 3

představení pomalu skládat jako mozaika a vyrůstat nám poznenáhlu před očima. Zajímavé bylo, že po prvním přečtení textu Františky, děcka nevěděla vůbec nic, neuměla si poradit s osobitým stylem jazyka, kterému místy ani nerozuměla. Pak jsme se však tím vším prokousali a práce na hře je začala bavit.“

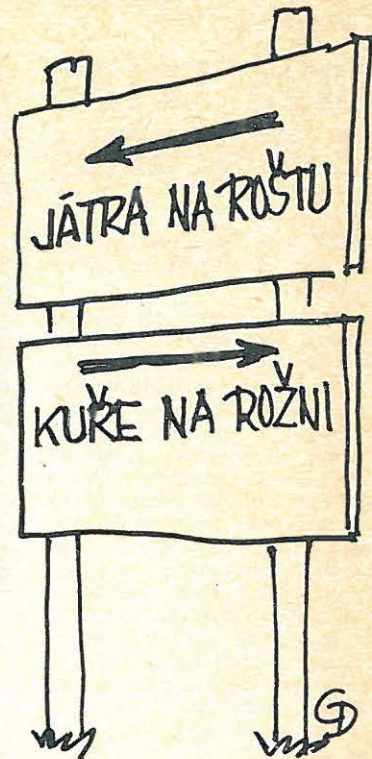
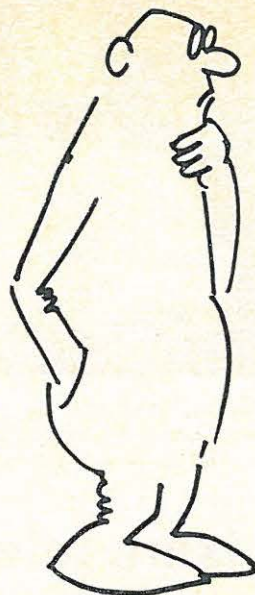
● Těsně před Hronovem jste byli na tři týdny v zemi „englické“. Jaký byl ohlas?

Velice nás potěšilo, že, a hrá-

li jsme celou hru v českém jazyce, sledovali všichni celé představení s velkým zaujetím až do konce. A tím vlastně dokázali, že našemu gestickému divadlu s psychofyzickou motivací každého herce rozuměli, aniž by vlastně rozuměli slovům. A tak můžeme být spokojeni. Nemám rád divadlo, pokud není čitelné „přes sklo“.

A co chystáte do budoucna?

„Jestli nám to půjde, tak začneme pracovat na textu Bertolda Brechta Výjimka a pravidlo.“

REDAKCE DĚKUJE

Jak ten čas letí! Před pár dny jsme stáli na prahu letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů, 53. Jiráskova Hronova který již za pár hodin bude patřit minulosti...

Ve vašich rukou je poslední oficiální číslo Zpravodaje, který se snažil být letos vašim věrným a včasným průvodcem jak děním přímo v Hronově, tak prostřednictvím tématicky koncipovaných článků v jednotlivých krajích ČSR, na jejich krajských přehlídkách i na akcích, pořádaných na počest Roku českého divadla.

Mohli jste konfrontovat svoje názory na zhlédnutá představení s názorem poroty a někteří z vás se ze svých pocitů vyznat na poslední čtvrté stránce Zpravodaje. Potěšilo nás, že

jste letos mohli svoji pozornost upřít na ryze divadelní problémy a „nebombardovat“ nás jako loni příspěvky, v nichž jste hořkovali nad ubytováním, nevyhovujícím stavem ve Slávii apod.

I redakce Zpravodaje, třebaže pracovala prakticky ve shodném složení jako v loňském roce, se letos lépe „dýchalo“ zásluhou podstatně lepší spolupráce jak s Ústavem pro kulturně-výchovnou činnost, který zabezpečil včas potřebné materiály z jednotlivých krajů, tak s hronovským provozem 23 Východočeských tiskáren. Zpravodaj byl tištěn na mnohem lepším papíře a co hlavní, nevyškytovaly se infarktové situace s jeho vydáváním jako dřív. Díky za tento kvalitativní posun kupředu patří vedoucímu tiskárny Josefu Novotnému, mistrům Antonínu Brátovi a Daliboru Hartmanovi, sazečům Jiřímu Špreňarovi a Petru Ducháčovi, metěroví Miroslavu Prouzovi a tiskaři Pavlu Nyklíčkovi, kteří pomáhali všem číslům Zpravodaje na světě.

A pokud se vám i ve Zpravodaji lépe četlo a přispěl ke zpříjemnění vašeho pobytu v Hronově více než tomu bylo dříve, je to pro kolektiv redakce, který letos tvořili vedoucí redaktor Václav Tichý a redaktori Ivan Bednář, Alena Exnarová, Alena Kárníková (i nemocný Zdeněk Pošíval a slovenský „host“ Milan Žarnovický) tou nejlepší odměnou.

Z. H. Jilemnice

Viděl jsem tento druh divadla poprvé. Nerozuměl jsem řadě věcí. Vadily mi jejich pomalované obličejy, nechápu proč tam byla trampolína a proč pořád padali. Nemohu upřít chuť do hraní, ale místy snad rozehrávali úplně zbytečně některé situace. Ale líbilo se mi.

K. R. Litoměřice

Velice mě upoutala scéna, hlavně svojí jednoduchostí a praktičností. Herci dokázali i bez jakýchkoliv rekvizit vyjádřit spoustu věcí - imaginárně. A to bylo leckdy velice milé.

Krásná Františka

O. S. Brno

Představení bylo milé, hravé, přirozené, ale bohužel bylo by dobré více dbát na temporytmus. Pak by nebylo poněkud zdoluhavé. A pak, nápady, které se objevily na začátku, se držely až do konce. Ale bohužel již téměř žádné jiné.

Nasbíráno na schodech (divadelních)

A. G. Česká Třebová

Po takovém představení je až hříšné formulovat dojmy. Děkuji.

K. F. Praha

Spousta dobrých nápadů, ale vytrácí se text. Méně je někdy více. Druhá polovina byla lepší.

R. L. Dubenec

Představení bylo velice čisté, jednotlivé stavební prvky byly velice dobře odměřeny. Na hercích byla vidět chuť, se kterou hráli, vtáhli mě svojí hravostí plně do děje.

A. P. Praha

Ještě jednou: Čemu se to vlastně smějeme. A proč se kopeme celé představení do zadnice — mimo jiné.